

Obsah

1. Stádky	2
2. Frankie Dlouhán	2
3. Kopčeta	3
4. Bedna od whisky	3
5. Když mě brali za vojáka	4
6. Anděl	4
7. Batalion	4
8. Buráky	5
9. Zafúkapé	5
10. Čistá jak vizovice	5
11. Montgomerie	5
12. Severní vítr	6
13. Tři kříže	6
14. Tři čupíci	6
15. Tisíc mil	7
16. Okoř	7
17. Červená řeka	7
18. Běkni kde ty kytky jsou	8
19. Abeceda	8
20. Amazonka	9
21. Kolo, hvořpo, rořpo	9
22. Pocity	10
23. Do peře	10
24. Až	11
25. Dej mi víc své lásky	11
26. Věď mě dál, cesto má	11
27. Zahradá ticha	12
28. 1. signální	12
29. Drobná paralela	12
30. Papenka	13
31. Kdyby tady byla taková papenka	13
32. Hořely, padaly hvězdy	13
33. Bořpou tady rořpou	14
34. Hvězdář	14

35. Valčíček	15
36. Holubí dům	15
37. Pomů	15
38. Klidná jako voda	16
39. Mažďaléna	16
40. Šrouby a matice	16
41. V naší ulici	17
42. Létá lásky	18
43. Já naše hospoda	18

1. Stádky

U stánků na levnou krásu,
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

Jen zahlídlí svět - maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

Jen zahlídlí svět - maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. Frankie Dlouhán

Kolik je smutného, když mraky černé jdou?
Lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl.
Za čas odletěl, každý zapomněl.

Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvíli byl
tak dlouho se pak smál

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň
měl.

Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,

Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál

Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl
tak dlouho se pak smál

Tak Frenkyho vám jednou našli, přestal žít.
Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
Farář píseň pěl, umíráček zněl

Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl
tak dlouho se pak smál

3. Komete

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech

Velká a odvážná tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru

až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

4. Bedna od whisky

Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč, tu
kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Když jsem štipnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kuň cucá whisky jak u potoka mech.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby jsi se, chlapčik, len nechtěl dobirat,
nemusel jsi třez na hentenonej stat,
moh' jsi někde v krčme tu palenicu pít,
nemusel jsi chlapčik s oprazom co maš.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!!!

5. Když mě brali za vojáka

Když mě brali za vojáka
stříhali mě dohola.
Vypadal jsem jako blbec
Jak ti všichni dokola,
la, la, la, jak ti všichni dokořila.

Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit.

Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou
krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,
ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr
Tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila.
Na shledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila.
La, la, la, jakpak se Vám líbila?
La, la, la, nic moc extra nebyla ..

6. Anděl

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem
mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu
trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od
parfému

R.: A proto prosím věř mi, chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine
co mě čeká a nemine

Pak hlídali jsme oblohu pozorující ptáky
debatující o Bohu a hraní na vojáky
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji
schovat.
To asi ptákům záviděl že mohou poletovat

R.: A proto prosím věř mi, chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine
co mě čeká a nemine

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi.
Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R.: A proto prosím věř mi, chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine
co mě čeká a nemine

7. Batalion

Víno máš a markytánku
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku
díky, díky verbíři.

Dříve než se rozední
kapitán k osedlání rozkaz dává.
Ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední
čekají ženy, zlatáky a sláva.
Do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

R.: Víno na kuráž a pomilovat markytánku.
Zítra na Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
Díky, díky vám královští verbíři.

Rozprášen je batalion
poslední vojáci se k zemi hroutí.
Na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion
verbíři nové chlapce přivedou ti.
Za královský hermelín padne každý rád.

R.: Víno na kuráž a pomilovat markytánku.
Zítra na Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.

Díky, díky vám královští verbíři.

8. Buráky

Když sever valčil s jihem a zem jde do války,

a v polích místo bavlny teď rostou buráky.
Ve stínu u silnice vidíš z jihu vojáky,
jak flákaj se tam s kvěrem a louskaj buráky.

R.: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
Hej, hej, hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

Plukovník sedí v sedle, volá Yenkyové jdou,
mužstvo v dáli leží, prej dál už nemohou.
Celý se v sedle otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná armáda tam louská buráky.

R.: Hej hou, hej hou,

Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Až se tě zeptaj "Hrdino, cos dělal za války?"
Já flákal se tam s kvěrem a louskal buráky.

R.: Hej hou, hej hou,

9. Zafúkané

Větr sněh zanésl z hor do polí
Já idu přes kopce, přes údolí
Idu k tvéj dědině zatúlanej
Cestičky sněhem sú zafúkané

Zafúkané, zafúkané
Kolem mňa všecko je zafúkané
Zafúkané, zafúkané
Kolem mňa všecko je zafúkané

Už vašu chalupu z dálky vidím
Srdce sa ozvalo, bit ho slyším
Snáď enom pár krokov mi zostáva
A budu u tvého okénka stát

Ale zafúkané, zafúkané
Okénko k tobě je zafúkané
Zafúkané, zafúkané
Okénko k tobě je zafúkané

Od tvého okna sa smutný vracám
V závějoch zpátky dom cestu hledám
Spadl sněh na srdce zatúlané
Aj na mé stopy, sú zafúkané

Zafúkané, zafúkané
Mé stopy k tobě sú zafúkané
Zafúkané, zafúkané
Mé stopy k tobě sú zafúkané

10. Čistá jak Vizovice

Vyzvonil jsem tajemství
Na vizovském náměstí:
Jsi čistá jak Vizovice -
Uchazečů bude více

Zvěsti všude kolují,
že každý večer sama spíš
Kdekdo říká: sakra, škoda,
vždyť mlýn mele když je voda!

Čistá jak Vizovice
Čistá jak Vizovice
Hej hej drin
Hej hej drin
Čistá jak Vizovice
Čistá jak Vizovice
Kde je voda na tvůj mlýn !?

Po vizovském náměstí
Huby nesou "tajemství",
že čistá jak Vizovice
nebudeš už nikdy více

Čistá jak Vizovice
Čistá jak Vizovice
Hej hej drin
Hej hej drin
Čistá jak Vizovice
Čistá jak Vizovice
Kdo byl voda na tvůj mlýn?!

11. Montgomery

Děšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
to ví dneska snad jen Bůh.

R.: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
děšť ti smejvá ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R.:

Tvář má zšedivělou strachem, no vážně
strachem,
zbylo v ní pár těžkejších chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
děšť mu slepil vlas jak jíl.

R.:

Děšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

12. Severní vítr

Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou
Jsem chudý, jsem sláb a nemocen
Hlava mě pálí a v modravé dáli
Se leskne a třpytí můj sen

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
Tam zbytečně budeš mi psát
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
Já nechám si tisíc krát zdát

R.: Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím
k nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
Už slyším je výt blíž a blíž
už mají mou stopu, už větrí že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž
Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
A opustil tvou krásnou tvář
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
Nad hrobem polární zář

13. Tři kříže

Dávám sbohem břehům prokletejm,
který v drápech má d'ábel sám.
Bílou přídí šalupa „My grave“
míří k útesům, který znám.

R.: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů. při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R.:

Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R.:

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek...

Rec:

Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy Bůh odpustí.

R.: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem do písku poskládal.
Slzy v očích jsem měl a v ruce znavený,
lodní deník, co jsem do něj psal.

14. Tři čuníci

V řadě za sebou, tři čuníci jdou
ťápají se v blátě cestou necestou
Kufry nemají, cestu neznají
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R.: Uiiiiii ui uiiiiii, ui ui ui ui, uiiii ..

Auta jezdí tam a náklad'áky sem
Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem
Žito chroupají, ušima bimbají
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž
Lidé zírají, důvod neznají
Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

Když kopýtko pálí, když jim dojde dech
sednou ku studánce na vysoký břeh
ušima bimbají, kopýtko máchají
Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák
Blesky blýskají, kapky pleskají
Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

Za tu spoustu let co je světem svět
Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
V řadě za sebou, hele támhle jdou
Pojďme s nimi zazpívat si jejich píseň veselou.

15. Tisíc mil

V nohách mám už tisíc mil
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení

R.: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení

Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

R.: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známej bílej dům

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění

R.: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení

Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

R.: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení

Kousek dál a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům

R.: Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl

jeden cíl ten starej známej bílej dům
jeden cíl ten starej známej bílej dům
jeden cíl ten starej známej bílej dům

16. Okoř

Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
roubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samotný na světě,
sotva pletu nohama.

Na konci té cesty trnité,
stojí krčma jako hrad, jako hrad.
Trampí se tam sešli, hladoví a sešli,
začli sobě notovat.

Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, dle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.

Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostinci, v kostinci.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

Na hradě Okoři světla už nehoří
bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ze zvyku, dle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.

Od těch dob, co jsou tam trampové
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

Od těch dob, co jsou tam trampové
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

17. Červená řeka

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřavý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kovbojů v okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží
bitej pás, za něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří
kdy mu prý už to svý srdce dám.
Na to já odpovím že čas maří
srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřavý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá
hlavu mám bolavou závratí.
Ale já přesto dál budu věrná
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dokud sám se zas k nám nevrátí.

18. Řekni kde ty kytky jsou

Řekni kde ty kytky jsou
co se tady mohlo stát
řekni kde ty kytky jsou
kde mohou být.

Dívky je tu během dne
otrhalý do jedné
kdo to kdy pochopí
kdo to kdy pochopí.

Řekni kde ty dívky jsou
co se asi mohlo stát
řekni kde ty dívky jsou
kde mohou být.

Muži si je vyhlédli
s sebou domů odvedli
kdo to kdy pochopí
kdo to kdy pochopí.

Řekni kde ti muži jsou

co se k čertu mohlo stát
řekni kde ti muži jsou
kde mohou být.

Muži v plné polní jdou
do války zas je zvou
kdo to kdy pochopí
kdo to kdy pochopí.

A kde jsou ti vojáci
lidí co se mohlo stát
a kde jsou ti vojáci
kde mohou být.

19. Abeceda

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět.
Někdo našel, někdo hledá.
Život je jak abeceda, a z ní stvoříš celý svět.

A je alej, třešní z jara, alej bílá jako pára
B jsou barvy, zahrad v září, i tu kytku čeká stáří
C jsou cesty, tam a zpátky, někdy dlouhý jindy
krátký
D je domov, někde v koutě, tam kde končej
všechny poutě
E je Eva, první žena, pro hřích z ráje vyhoštěna
F je faleš, sestra zrady, k tý se raděj otoč zády
G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno
schová
H jsou hvězdy, co se třpytí, barvy slunce, noční
kvítí
CH je chléb náš z žitných lánů, skýva chudých,
skýva pánů
I je inkoust, z první řádky, co si čmárá do
pohádky
J je jizva, v duši skrytá, život jizvy nepočítá
K je kámen, nezestárne, jenom člověk má to
marné
L je láska, slabé chrání, za peníze není k mání
M je máma, má nás ráda, i když pláče i když
strádá
N je nouze, přepych střídá, často po ní chodí
bída
O je omyl, to se stává, čekáš pád a přijde sláva
P je pravda, maják v bouřích, oči nikdy
nezamhouří
R je radost, malý ptáče, co si jen tak žitím skáče
S je smutek, kreslí vrásky, často bývá z velký
lásky
T je touha, voda živá, její pramen v každém
zpívá
U je úžas dětských očí, nad tím že se Země točí
V je hořká vůně hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy - Z je konec abecedy

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět.
Někdo našel, někdo hledá.
Život je jak abeceda, a z ní stvoříš celý svět.

20. Amazonka

Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

Tenkrát byly děti malé,
ale život utíká,
už na táto slyší jinej,
i když si tak neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
Amazonka neříká.

Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísaháááám.

21. Kolo, hovno, rovno

Žádněj neví jako já jak se všechno k sobě hodí,
žádněj neví jako já jak se to rýmuje
Žádněj neví jako já jak se všechno k sobě hodí,
žádněj neví jako já jak se to rýmuje.

Kolo, rovno, hovno, jak se to rýmuje, kolo,
rovno, hovno, jak se to rýmuje,
kolo jelo rovno, rovnou přes to hovno, kolo
rovno hovno tak se to rýmuje,
kolo jelo rovno, rovnou přes to hovno, kolo
rovno hovno tak se to rýmuje.

Rychlík, pytlík, šnytlík, jak se to rýmuje, rychlík,
pytlík, šnytlík, jak se to rýmuje,
když tě svrbí pytlík, dej si na něj šnytlík a pojedeš jak
rychlík tak se to rýmuje,...

Kostel, prdel, papír, jak se to rýmuje, kostel, prdel,
papír, jak se to rýmuje,
kostel to je víra a prdel to je díra, papírem se utírá,
tak se to rýmuje,...

Skála, žena, křoví, jak se to rýmuje, skála, žena,
křoví, jak se to rýmuje,
skála ta je tvrdá, žena ta je hrdá, za křovím se raz,
dva, tři, tak se to rýmuje,...

Branec, ranec, kanec jak se to rýmuje, branec,
ranec, kanec jak se to rýmuje,
po cestě jde branec, na zádech má ranec, je ožralej
jak kanec, tak se to rýmuje,...

Malíř talíř halíř jak se to rýmuje, malíř talíř halíř jak
se to rýmuje,
bramboračky talíř dal si nalejt malíř a neměl ani
halíř tak se to rýmuje,...

Gubare, Remek a já, jak se to rýmuje, Gubare,
Remek a já, jak se to rýmuje,
Gubarev má dceru, Remek lítá v éru a já na ně seru,
tak se to rýmuje,...

Hospoda, náves, voda, jak se to rýmuje, hospoda,
náves, voda, jak se to rýmuje,
v hospodě se pije, na návsi se blíje a voda všechno
smyje, tak se to rýmuje,...

Prádlo, peří, škola, jak se to rýmuje, prádlo, peří,
škola, jak se to rýmuje,
prádlo to se pere, peří to se dere a na školu se
vzpomíná, tak se to rýmuje,...

Puška, voda, blbost, jak se to rýmuje, puška, voda,
blbost, jak se to rýmuje,
puškou tou se míří, voda ta se víří a blbost ta se šíří,

tak se to rýmuje,...

Tygři, hasiči, sulc, jak se to rýmuje, tygři, hasiči, sulc,
jak se to rýmuje,
tygři to jsou šelmy, hasiči mají helmy a sulc se třese
velmi, tak se to rýmuje,...

Mustr, lustr, Šustr, jak se to rýmuje, mustr, lustr,
Šustr, jak se to rýmuje,
u stolu sedí Šustr, v ruce drží mustr a nad ním visí
lustr, tak se to rýmuje,...

Válka, Nova, ňadra, jak se to rýmuje, válka, Nova,
ňadra, jak se to rýmuje,
válka stojí sumy, na Novu se čumí a ňadra bývají z
gumy, tak se to rýmuje,...

Voják, holka, ptáček, jak se to rýmuje, voják, holka,
ptáček, jak se to rýmuje,
holka má vojáčka, voják holku mačká a holka mačká
ptáčka, tak se to rýmuje...

Mravenec, medvěd, papež, jak se to rýmuje,
mravenec, medvěd, papež, jak se to rýmuje,
mravenec je pilný, medvěd zase silný a papež
neomylný tak se to rýmuje.

Lavička, hraběnka, postel, jak se to rýmuje, lavička,
hraběnka, postel, jak se to rýmuje,
lavička je tvrdá, hraběnka zas hrdá a v posteli se
narodil spisovatel Drda,...

22. Pocity

Z posledních pocitů poskládám ještě jednu
úžasnou chvíli.
Je to tím, že jsi tu. Možná tím, že kdysi jsme
byli,
ty a já, my dva, dvě nahý těla,
tak neříkej, že jinak jsi to chtěla.
Tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

Stala ses' do noci, z ničeho nic, moje platonická
láska.
Unaven bezmocí, usínám vedle tebe, něco ve
mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se, to
nic není.
Pohled a okouzlení a prázdný náměstí na
znamení.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhým závidíš a v očích kapky slané vody.
Zkus změnu, uvidíš. Tak vítěj do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu

utrhlí křídla.

A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej jsi o mně co chceš já jsem byl od jakživa
blázen nevím co nechápeš ale vrat se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhým závidíš a v očích kapky slané vody.
Zkus změnu, uvidíš. Pak vítěj do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu
utrhlí křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhým závidíš a v očích kapky slané vody.
Zkus změnu, uvidíš. Tak vítěj do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu
utrhlí křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhým závidíš a v očích kapky slané vody.
Zkus změnu, uvidíš. Tak vítěj do svobody.

23. Do nebe

Haló Pane, vy s výhledem na celý svět.
Co se stane, když neumím dát odpověď?
Snad se nezlobíte, snad mi to odpustíte.

Vždyť víte, že chci
do nebe do nebe do nebe do nebe, do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.
Do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.

Haló Pane, nad střechami paneláků.
Až déšť ustane, až uschnou křídla ptákům,
budu relativně šťastný, budu žádaný a krásný,
budu obdivován v očích půvabných dám, ale
sám.

Půjdu
do nebe do nebe do nebe do nebe, do nebe
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.
Do nebe do nebe do nebe do nebe,

do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.

Haló Pane, vy s šedivými fousy.
Jak poznat nepoznané, jak štěstí nevytrousit?
Jak se nadechnout a zůstat živ a zdrav?
A jestli jít, či plout, to bych taky věděl rád.

Vždyť chci
do nebe do nebe do nebe do nebe, do nebe
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.
Do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebe do nebe do nebe do nebe,
do nebezpečna.

Jsi moja věčná, půvabná slečna!

24. Až

Až se bude psát rok dva tisíce šest
Až se všichni přestěhuju do obrovských měst
Až dálnicí zeměkouli opředem
Až budem pyšni na všechno, co dovedem

R:Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
Co děti, mají si kde hrát?

Až suroviny budem vozit z Měsíce
Až počasí bude řídit družice
Až budem létat na Venuši na výlet
Až za nás budou počítače přemýšlet

R:Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
Co děti, mají si kde hrát?

Až budeme mít továrny i na stromy
Až umělá tráva bude před domy
Až zavládne v celém světě blahobyť
Až budem umět skoro všechno vyrobit

R:Pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
Co děti, mají si kde hrát?

A co děti, mají si kde hrát?

25. Dej mi víc své lásky

Vymyslel jsem spoustu nápadů a hůů
Co podporujou hloupou náladu a hůů
Hodit klíče do kanálu
Sjet po zadku holou skálu

V noci chodit strašit do hradu

Dám si dvoje housle pod bradu a hůů
V bílé plachtě chodím pozadu a hůů
Úplně melancholicky
S citem pro věc jako vždycky
Vyrábím tu hradní záhadu

Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc své lásky a hůů
Já nechci skoro nic
Já nechci skoro nic
Já chci jen pohladit tvé vlásy a hůů

Nejlepší z těch divnejch nápadů a hůů
Mi dokonale zvednul náladu hůů
Natrhám ti sedmikrásky
Tebe celou s tvými vlásy
Zamknu si na sedm západů

Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc své lásky a hůů
Já nechci skoro nic
Já nechci skoro nic
Já chci jen pohladit tvé vlásy a hůů

Nejlepší z těch divnejch nápadů a hůů
Mi dokonale zvednul náladu a hůů
Natrhám ti sedmikrásky
Tebe celou s tvými vlásy
Zamknu si na sedm západů a hůů

26. Ved' mě dál, cesto má

Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá.
Někde v dálce, každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá anebo tisíc mil.

Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žaru bývá, hned zas samý chlad.

Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,

ved' mě dál cestu má.

Pak na patník poslední napíšu křídou,
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát
a půjdu spát, půjdu spát.

Ved' mě dál cestu má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cestu má.

Ved' mě dál cestu má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cestu má.
ved' mě dál cestu má.
ved' mě dál cestu má.

27. Zahrada ticha

Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou všechno připomíná.
Jako dým závoje mlhou upředemných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš (zpočátku uslyšíš) vítr a ptačí
hlas, (vítr a ptačí hlas)
v zahradě zelený (v zahradě zelený) přejdou do
ticha zas (přejdou do ticha zas)

Světlo připomíná (světlo připomíná) rána
slunečných dnů (rána slunečných dnů)
v zahradě zelený (v zahradě zelený) v zahradě
beze snů. (v zahradě beze snů)
Uprostřed závratí (uprostřed závratí) sluncem
prosvíceným, (sluncem prosvíceným)
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

28. 1. signální

Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost
právem se mi budeš tiše smát
jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost
když za všechno si můžu vlastně sám

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1. Signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel
Gott
budu zpívat vampapidampam
všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod
jak sem si to uděl tak to mám

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1. Signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět

na 1. Signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

na na na na na na x8

Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš
Jaký si to uděláš takový to máš

29. Drobná paralela

Ta stará dobrá hra je okoukaná
Nediv se brácho, kde kdo jí zná
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp
včera je včera, bohužel bohu dík

Nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív
To se nám to mívávalo
Nic není jako dřív

Ačkoli máš všechno co jsi vždycky chtěla
Nic není jako dřív
Ačkoli drobná paralela by tu byla

Snad nevěříš na tajný znamení
všechno to harampádí balábile mámení
Vážení platící jak všeobecně ví se
Včera i dneska stále ta samá píseň

Ačkoliv nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív
To se nám to mívávalo
Nic není jako dřív
Ačkoli máš všechno co jsi vždycky chtěla
Nic není jako dřív
Ačkoli drobná paralela by tu byla

Promlouvám k vám ústy múzy
vzývám tón a lehkou chůzi
vzývám zítřek nenadálý
odplouvám a mizím

Nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív
Jó to se nám to dlouze kouřovalo
Bohužel bohudík je s námi
Ta nenahmatatelná intimita těla
Nic není jako dřív - jen fámy
Bla, bla, bla, bla, etc.

Nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Bohužel, bohudík
Co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

30. Papenka

Co skrýváš za víčky a plameny svíčky
snad houf bílých holubic nebo jen žal
tak skončil ten první den smáčený krví
ani pouťovou panenku nezanechal.

Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi
náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval
a na bílou kůži ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi
náma...

31. Kdyby tady byla taková papenka

1. |:Kdyby tady byla taková panenka, která by
mě chtěla:|
|:která by mě chtěla, syna vychovala, přitom
pannou byla:|

2. |:Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom
pannou býti:|
|:ty by jsi mně musel kolíbku dělati, do dřeva
netíti:|

3. |:Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva
netíti:|
|:ty bys mně musela košiličku šíti bez jehel a
nití:|

4. |:Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a
nití:|
|:ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské
výši:|

5. |:Kdybych já ti musel žebřík udělati až k
nebeské výši:|
|:lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by
konec všemu:|

32. Hořely, padaly hvězdy

Andělům otrhalo ráno křídla,
a v koutech usínají moje sny.
Za oknem déšť tiše zpívá,
naše srdce sou vyhaslý.
Zavírám oči

Tu noc hořely, padaly hvězdy
A Ty jsi se bála, že nepřijde den,
já věděl, že je to navždy
a Ty, že vedle tebe jsem.

Slova jsou naděje i zklamání z pravdy,
města jsou jen ozvěny našich jmen.
Jenže ty cesty nejsou vůbec snadný,
klesají, stoupají s pohledem.

Tak tady ležím a loučím se s vinou
kterou nemá nikdo z nás.
a věřím, že ty stíny v sebe splynou,
a všechno začne znovu zas.
Přicházím do tmy

Tu noc hořely, padaly hvězdy
A Ty jsi se bála, že nepřijde den,
já věděl, že je to navždy
a Ty, že vedle tebe jsem.

Tu noc hořely, padaly hvězdy
A Ty jsi se bála, že nepřijde den,
já věděl, že je to navždy
a Ty, že vedle tebe jsem.

Tu noc hořely, padaly hvězdy
A Ty jsi se bála, že nepřijde den,
já věděl, že je to navždy
a Ty, že vedle tebe jsem.

33. Rovnou tady rovnou

Tak už jsem ti teda fouk,
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

REF: Rovnou, jó, tady rovnou,
rovnou, jó, tady rovnou,
prostě tě pic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Z Kentuky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou, já smeju stopu svou,
to ti říkám rovnou.

REF: Rovnou, jó, tady rovnou,
rovnou, jó, tady rovnou,
prostě tě pic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Tak už jsem ti teda fouk,
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

REF: Rovnou, jó, tady rovnou,
rovnou, jó, tady rovnou,
prostě tě pic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

REF: Rovnou, jó, tady rovnou,
rovnou, jó, tady rovnou,
prostě tě pic
a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

34. Hvězdář

Ztrácíš se před očima
rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina,
odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima,
rosteš jen ve vlastním stínu.
Každá další vina odkrývá moji vinu.

Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno
nic nehledám) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno
nic nehledám) nehledám.

Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosít je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.
Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosít je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.

Od proseb dávno nic nečekám, (Od proseb
dávno nic nečekám) nečekám.
Od proseb dávno nic nečekám, (Od proseb
dávno nic nečekám) nečekám.

Na chodbách v bludných kruzích zářivka
vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno
nic nehledám) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (Ve vínu dávno
nic nehledám) nehledám.

Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosít je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.
Jak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosít je zvláštní pocit,
jen ať je den, noc ne.

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná, hvězdáře Giordana.
(Opouštíš)
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná, hvězdáře Giordana.
(Opouštíš)
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná, hvězdáře Giordana.
Opouštíš.

35. Valčíček

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná.

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý mý já,
dej mi ruku pojď půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná.

Fakt mi nevadí že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto co vede nás dál.

Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj či ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná.

36. Holubí dům

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zalétal ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům....

37. Domů

V našem domě vždycky voněl rozehřátý klíh.
Táta míval mozoly
a smůlu na dlaních.
Když ráno za tmy vstával,
z okna jsem mu mával.
Já jsem truhlářův syn.

Máma měla úsměv
pro každého z nás.
A když některý z bráchrů
zrovna vyváděl jak d'as,
tak táta tu byl hnedle,
škoda rány padlý vedle.
Já jsem truhlářův syn

Táta vždycky říkal, že ve dřevě je Bůh
a jenom dlátem ho můžeš dostat ven.
Mě lákaly dálky a slanej mořskej vzduch
a jak se otevřely dveře, chtěl jsem jen:
Křičet táto, tady jsem,
chtěl jsi pomoc, no tak jdem,
no tak, táto, tady jsem.

Na dílně jsme pomáhali čtyři z pěti zim.
Ruce plný třísek a hlavu od pilin,
rozlámaný tělo a mě hrozně vytáčelo,
že jsem truhlářův syn.

Táta vždycky říkal, že ve dřevě je Bůh
a jenom dlátem ho můžeš dostat ven.
Mě lákaly dálky a slanej mořskej vzduch
a jak se otevřely dveře, chtěl jsem jen:
Křičet táto, tady jsem,
chtěl jsi pomoc, no tak jdem,
no tak, táto, tady, jsem.

Někdy zpátky koukám, jak s náma čas šel
a já ten život obložený dřevem nesnášel.
Teď stačí malá tříska a mně se hned stýská,
já jsem truhlářův syn.
Jedna malá tříska a mně se hned stýská,

já jsem truhlářův syn.

Táta vždycky říkal, že ve dřevě je Bůh
a jenom dlátem ho můžeš dostat ven.
Mě lákaly dálky a slanej mořskej vzduch
a jak se otevřely dveře, chtěl jsem jen:
Křičet táto, tady jsem,
chtěl jsi pomoc, no tak jdem,
no tak, táto, tady sem.

Slyšíš, táto, tady jsem,
chtěl jsi pomoc, no tak jdem,
no tak, táto, tady jsem.

38. Klidná jako voda

Chodím světem už pěkných pár let,
parným létem i zmrzlej jak led.
Zjistil jsem, že lásku smím dávat i vzít,
nikdy jsem nešel tou cestou, kudy ty musíš jít.

Viděl jsem i místa, lepší zapomenout.
Kulky vzduchem hvízdát, těla po vodě plout.
Někdy si až říkám, jestli mám právo žít,
a to jsem nešel tou cestou, kudy ty musíš jít.

Buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

Život někdy umí lidem naložit kříž,
ale ničeho se neboj, jsem tu s tebou, vždyť víš.
A i kdyby nás ďábel chtěl na rohy vzít,
spolu půjdem tou cestou, kudy ty musíš jít.

Tak buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

Buď klidná jako voda, ale silná jako proud,
skála se ti poddá a zbavíš se všech pout.
Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

Svěží jako ranní rosa a čistá jako sníh.
Když tančíš po kamení bosá, svět máš na dlaních.

39. Magdaléna

Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
Zápalkou škrtni jemně.
Zapal ten oheň ve mně. Čeho se bojíš?
zimou se celá třeseš, proč venku stojíš.
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál -
nenech se.

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se
lesknou oči.
Sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava
točí. Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál
Nenech se.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i
když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
jsem sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od
bolestí.
Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás
čeká štěstí.
Pojď dál. Prosím tě nenech se. Prosit se dál
nenech se.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno - tvoje vlasy, leží pod mou postelí a
i když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
jsem sám.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i
když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
jsem sám.

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy, leží pod mou postelí a i
když jsme to nechtěli, oblíkáš se, pročpak asi?
Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí, máš
těžký srdce a mokrá řasy.
Když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš.
Nenech se. Nenech se.

40. Šrouby a matice

Mezi zemí a nebem
a širým světem
je jeden náš,
tak dobře ho znáš.

Mezi nebem a zemí
jsou věci, který,
moje milá,
můžu jen já.

Tahat tě za vlasy. Dýchat ti do tváře.
Dělat si nároky na tvoje polštáře.
Sahat ti pod sukni. Kousat tě na ruce.
Dělat ti snídani. Říkat ti "Vopice".

Mezi světlem a nocí
houpu tě v bocích
na tisíckrát.
Dělám to rád!

Mezi nocí a světlem,
zimou i létem
je spoustu rán,
kdy můžu jen sám

tahat tě za vlasy. Dýchat ti do tváře.
Dělat si nároky na tvoje polštáře.
Sahat ti pod sukni. Kousat tě na ruce.
Dělat ti snídani. Říkat ti "Vopice".

Platit ti výdaje. Prdět si ve vaně.
Kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě.
Nosit ti lekníny. Vrtat ti police.
Jsme časem kalený šrouby a matice.

Tahat tě za vlasy. Dýchat ti do tváře.
Dělat si nároky na tvoje polštáře.
Sahat ti pod sukni. Kousat tě na ruce.
Dělat ti snídani. Říkat ti "Vopice".

Platit ti výdaje. Prdět si ve vaně.
Kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě.
Nosit ti lekníny. Vrtat ti police.
Jsme časem kalený šrouby a matice.

Vysoko nad zemí,
životem kalený,
navěky spojený
šrouby a matice.

Šrouby a matice,
šrouby a matice,
šrouby a matice.

41. V naší ulici

Když si jen tak jdu naší ulicí,
usmívám se na všechny
i na svět se mračící.

Oni nechápou a buď hned sklopí zrak,

nebo mě nazvou tak,
že si význam musím pak
ve slovnících vyhledat.

V naší ulici na sebe lidi řvou,
háda se o všechno o co jen můžou
a když kolem nich pak projdu z vesela,
oni si ťukaj na čela.

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád.

Když si jen tak jdu naší ulicí,
všichni myslej,
že je svou dobrou náladou prudit chci.

Přes okna svejch aut
zatmavených do černa,
už dávno nevidí,
jak je tahle ulice nádherná.

V naší ulici se lidi pomlouvaj,
udělej cokoli, jen když keš z toho maj.
A když uviděj že zas kráčím z vesela,
opět si ťukaj na čela la-la-la...

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád!

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád!

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád!

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád!

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,
no a jsem za to rád!

On se zbláznil docela (la-la),
ten kluk mimo je (je-je),
vůbec není jako my,

no a jsem za to rád!

Když si jen tak jdu naší ulicí....

42. Létu lásky

Zpěv tažných ptáků na pouti za snem,
cestou z nočních můr.
Vzbouzí tě k ránu a ty ač na mol
zkoušíš zpívat v dur.

Zima byla dlouhá a svět jen spal,
spala tvoje touha i srdeční sval.
Teď zas v tobě bouchá a tepe dál,
a velí tak se sbal.

Vzpínej dál k letu své křídla promrzlý,
pláchnout zkus z opratí.
Chvátej vstříc létu lásky, kde všechno zlý
v krásný se obrátí.

Óóó

Létu, kde šrámy se zcelí.

Óóó

Létu, co sílu ti dá.

Tisíce vtákov na púti za snom,
prelietajú múr.
Máväš im z diaľky a síce na mol
stále spieváš v dur.

Zima byla dlouhá a život stál,
ale uvnitř touha ta žila v nás dál.
Vždyť v srdci máme doutnák a ten teď vzplál,
tak připravit a pal.

Vzpínej dál k letu své křídla promrzlý,
pláchnout zkus z opratí.
Chvátej vstříc létu lásky, kde všechno zlý
v krásný se obrátí.

Óóó Létu, kde šrámy se zcelí.

Óóó Létu, co sílu ti dá.

Neohlížej se zpět,
vždyť žijem právě teď,
nesyp sol' do rán včerajších,
Vždyť žijem právě dnes,
tak nech se rytmem vést,
kteřej k nám létem lásky, létem lásky zní.

Vzpínej dál k letu své křídla promrzlý,
pláchnout zkus z opratí.

Chvátej vstříc létu lásky, kde všechno zlý
v krásný se obrátí.

Óóó Létu, kde šrámy se zcelí.

Óóó Létu, co sílu ti dá.

43. Ta naše hospoda

Ta naše hospoda
odshora,odsdola
to je pěkné zařízení.
Polívka hřeje se
hostinský směje se,
že mu pivo dobře pění.

Ve sklepě jdou čtyři sudy
dva jsou lichý,dva jsou sudý.
Pivo stoupá nahoru
do našeho bachru.

Ach táto,tatíčku
máš doma matičku
vlas jak sláma,oči jak len.
Máš doma dětičky
drobné jak pěničky
výjdi,táto,z hospody ven.

Na peci jsou čtyři děti
mohl bys jim vyprávěti třeba
o mládí a o vojně
potom usnou pokojně.

Ta naše hospoda
odshora,odspoda
to je pěkné zařízení.
Polívka hřeje se
hostinský směje se,
že mu pivo dobře pění.

Náš táta tu dneska není
to je pane překvapení
proč je doma, já to vím
zásobil se lahvovím.